

Arrest

**nr. 61 690 van 18 mei 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MALFAIT, die loco advocaat M. DE SOETE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 12 november 2009 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 8 februari 2011 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 17 februari 2011 ter kennis is gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.11.2009 werd ingediend door :

[B., H.] [...]

Nationaliteit: Algerije

Alias: [N. N.]

[...]

Nationaliteit: Irak

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op de criteria 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat die door getuigenverklaringen, certificaten van Nederlandse les, een belofte van aanwerven, een attest van een cursus maatschappelijke oriëntatie en verschillende getuigenverklaringen), dit doet niets af aan de voorwaarde van wettig verblijf voor 18 maart 2008 of een geloofwaardige poging (supra). Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt echter wel een belofte van aanwerven dd.21.05.2008 toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.

Wat betreft de aangehaalde elementen, namelijk art. 3 EVRM & art. 8 EVRM, dient er opgemerkt te worden dat uit de aanvraag art 9.3/9bis niet kan worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9.3/9bis van de wet van 5.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert voor wat betreft bovenstaande elementen. Indien echter geoordeeld zou worden dat deze elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Betrokkene haalt aan dat hij een relatie onderhoudt met de mevrouw [J. D.] , van Belgische nationaliteit, en dat een terugkeer een schending zou betekenen van artikel 8 EVRM. Om in aanmerking te komen voor een regularisatie in het kader van een duurzame relatie dient betrokkene echter de geëigende procedure te volgen en te voldoen aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in het artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 omtrent de criteria van de duurzame en stabiele relatie. Betrokkene toont niet aan

dat hij reeds de nodige stappen heeft ondernomen om zich in regel te stellen met deze procedure. Bijgevolg kan dit element geen grond vormen voor een verblijfsregularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980.

Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als een grond voor regularisatie weerhouden te worden.

Bijgevolg dient betrokkene dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 30.11.2010."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat noch de Vreemdelingenwet, noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet in het neerleggen van een repliekmemoire. De repliekmemoire, die verzoeker op 14 april 2011 heeft ingediend, dient bijgevolg als een niet voorzien proceduristuk uit de debatten geweerd te worden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing onjuist is. Hij licht toe dat hij, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, wel degelijk een arbeidsovereenkomst die voldoet aan de vereisten vervat in punt 2.8B van de beleidsinstructie van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9.3 en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft voorgelegd.

3.2. Verweerder stelt in de nota met opmerkingen dat verzoekers beschouwingen falen in rechte en in feite. Hij wijst erop dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt aangegeven dat verzoeker slechts een "*belofte van aanwerven*" voorlegde en dat dit stuk niet kan worden gelijkgesteld met een arbeidsovereenkomst. Hij werpt op dat verzoeker derhalve niet dienstig kan verwijzen naar punt 2.8B van de beleidsinstructie van 19 juli 2009 dat betrekking heeft op vreemdelingen die in het kader van een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden een kopie van een arbeidscontract voorleggen.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoekers betoog dat hij een arbeidsovereenkomst heeft voorgelegd in het kader van de door hem bij brief van 12 november 2009 ingediende aanvraag om in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet tot een verblijf in België te worden gemachtigd geen steun vindt in de stukken van het neergelegde administratief dossier. Uit het dossier blijkt immers, zoals correct wordt weergegeven in de bestreden beslissing, dat verzoeker slechts een "*belofte van aanwerven*" gedateerd op 21 mei 2008 en uitgaande van de bvba Michelle aanbracht.

Voorts moet worden benadrukt dat het niet kennelijk onredelijk of onwettig is om te oordelen dat een aanwervingsbelofte niet kan worden gelijkgesteld met een arbeidsovereenkomst. In een arbeidsovereenkomst worden immers door twee partijen concrete afspraken vastgelegd inzake de essentiële bepalingen van een tewerkstelling, zoals de arbeidstijd en het loon, terwijl dergelijke afspraken niet zijn opgenomen in de door verzoeker aangebrachte belofte tot aanwerving. Er dient daarenboven te worden opgemerkt dat in punt 2.8B van de beleidsrichtlijn waarnaar verzoeker verwees de situatie omschreven wordt van een vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag tot afgifte van een verblijfsmachtiging, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die "*een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.*" Verweerder kon dan ook oordelen dat verzoeker door een belofte tot aanwerving aan te brengen niet aantoonde dat hij zich in een situatie bevond zoals omschreven in de beleidsrichtlijn van 19 juli 2009.

Verzoeker toont met zijn summiere uiteenzetting bijgevolg niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de

appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK